

Борба

1967 10 ЯНУАРИ ВТОРНИК

КЪМ НОВИ, ОЩЕ ПО-ГОЛЕМИ УСПЕХИ В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО!

Селскостопанските труженици от окръга изпратиха 1966 година добри резултати на своя труд. Планът за общата продукция е изпълнен над 109 на сто, а прирастът спрямо 1965 г. е около 14 на сто. С успех бяха изпълнени задачите за производство на повече хлябно и фуражно зърно, повече суровини за преработвателната промишленост. Добри успехи се постигнаха в превръщане животновъдството във високопродуктивен и рентабилен отрасъл.

Деветият конгрес на БКП начерта пътя и за развитието на селското стопанство, като предвижда да се произведе над 30 на сто обща продукция повече, съпоставено с постигнатото през четвъртата петилетка, при екологичен прираст 6 на сто. На базата на комплексната механизация, химизацията, разширяването на поливните площи и внедряването на по-продуктивни сортове производствена сила на труда трябва да нарасне с над 40 на сто.

Кооперативните стопанства изработиха производствено-финансовите планове, производствените единици знаят своите задачи през 1967 година. Предстои утвърждаването им от делегатските събрания. Кооперативният и държавният сектор на селското стопанство в окръга през годината трябва да произведат 373 000 тона хлябно и фуражно зърно, 17 200 тона слънчоглед и 4 200 тона фасул; да се увеличи производството на животински продукти, като в сравнение с 1965 година се продават на държавата в повече 500 тона месо, 4000 тона мляко; да се организират производството на повече, по-разнообразни и по-качествени зеленчуци. Пред нас стои и задачата произведана обща продукция да бъде 5—6 на сто по-висока в сравнение с получената през миналата година. Някои ръководства смятат, че след една плодородна година, каквато бе миналата, не е възможно да се постигнат по-добри резултати и затова не предвиждат ръст.

Вярно ли е, че получените резултати са преди всичко от добрите климатически условия? Не! Климатическите условия дадоха своето, но резултатите са преди всичко от повишаване културата на земеделието. Чрез комплексната механизация се подобри обработката на почвата, а това, наред със значителното увеличение на минералните торове, както и подобряването на сортовия състав на културите, доведе до количествено по-високи и качествено по-добри резултати.

Предпоставките през 1967 година са още по-добри. Натрупан е голям опит в комплексната механизация, която ще разширим

през настоящата година. Предстои да получим над 190 тактора, приравнени към 15 к. с., над 30 зърнокомбайна, 14 царевиични комбайни, над 420 ремаркета и друга техника, която ще спомогне да се затвори цикълът на комплексната механизация. Ще бъдат вложени далеч повече минерални торове, ще се разполага с повече химически средства за борба с плевелите, вредителите и болестите. Необходимо е да се внесе подобрене в работата на зеленчуковото производство, особено при обработката на домати, пипера и др. Доматите за износ имат нова цена и при добра агротехника биха били високо-доходна култура. Заслужава по-голямо внимание производството на карфиол и корнишони. През настоящата година трябва да произведем над 10 000 тона карфиол и 7—8 хиляди тона корнишони.

Необходимо е корено да се подобри грижите за трайните насаждения — лозята, овощните градини, ягодовите насаждения. Тук възможностите са много големи, но е необходимо агротехническите мероприятия да се прилагат, когато трябва и както трябва.

По-големи са възможностите и на животновъдството в окръга. Внесено е значително подобрение в структурата на стадата. Почти всички вътрешната концентрация и специализация на животновъдните ферми. Ще бъдат увеличени площите с люцерна и другите фуражни култури, което налага да се подобри организирането на животновъдството. Рано през пролетта те трябва да се подхранят с минерални торове или да се шербетуват, да се създаде такава организация на труда, която да осигури прибирането на висококачествени фуражи. Налага се да се изградят повече фуражно-животновъдни звена, снабдени с необходимата техника. Всички телета да се поставят на интензивно уговяване, а продуктивните животни да се обезпечат с храна по научно обосновани норми.

За успешното изпълнение на задачите в селското стопанство е необходимо общинските партийни комитети да помогнат на първичните партийни организации за подобряване на политическата работа. Да се оангледят производствените задачи и всеки кооператор да знае задачите на колектива и какво зависи от него. Въпросът е да се внесе корено подобряване в организирането и ръководството на социалистическото сътрудничество, да се популяризират и поощряват сещанията за преизпълнение на производствените задачи. Няма съмнение, че селскостопанските труженици от окръга ще посрещнат 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция с преизпълнени планове и обещания, с още по-големи трудови успехи.

ТАКА СЕ РАЖДА РАДОСТТА

Днес в София се открива конгресът на Съюза на българските учители. От нашия окръг са избрани 14 делегати. Между тях е и директорката на училище „Христо Ботев“ — Велико Търново Кина Иванова Сидерова.

Така е при всеки празник. Минават стотици, хиляди ученици. Но гражданите, които наблюдават манифестацията, различават отбелч възпитаниците на училище „Христо Ботев“. Привлича вниманието не само духовичния пионерски оркестър, но и познатата, скъпата за всички нас, Ботевска униформа. Облечени така, както преди 90 години Ботев и неговите другари целунаха българска земя, напели юноши вървят с твърди крачки. И ти не остава равнодушен. Обзега те едно хубаво, радостно чувство. Та това са ботевци!

Тялнат сърцата и на члениците. И то не само при такива големи празници, но и при всяко по-значимо събитие в училището. А такива не са рядко.

Всички ден почта донася

РЕЗУЛТАТИТЕ ОКРИЛЯТ

За кооператорите, механизаторите и специалистите от ТКЗС „Георги Димитров“ — Каранеен 1966 година бе година на упорит и благодатен труд. Планът за общата продукция е изпълнен 116 на сто. Получена е 880 000 лева повече от заплануваната чиста продукция, а под формата на основно и допълнително заплащане на кооператорите ще се разпределят 3 020 000 лева, което е 407 000 лева повече от предвидената година. Възнаграждението на един човек, от 4.12 лева през 1965 година, се увеличи на 4.68, като доходът на трудоспособен кооператор достигна 1119 лева. Б тделни бригади и ферми т резултати са много по-високи. Успехите през 1966 година окрилят и мобилизират за изпълнение на задачите по новия план на стопанството. От няколко дни почна разглеждането и приетането на производствените задачи и план-сметките от бригадите и фермите.

Ф. Атанасов

Ударничката за комунистически труд комсомолката Йорданка Цончева е една от многото качественски в цеха за персийски килими към Градския промишлен комбинат — Елена. Редовно изпълнява трудовите си норми с 60 на сто.

1967 ГОДИНА — ГОДИНА НА ТЕХНИКАТА

През 1966 г. ДП „Транспред“ — клон Свищов изпълни плана по общия показател брутоприходи 100.1 на сто. Какво означава обаче това, знае най-вече колективът.

Поради зямая на живота превозна сила с моторен превоз през изтеклата година само от тази дейност реализирахме в по-малко 46 000 лв. брутоприходи, т. е. 9 на сто. Всички други дейности дадоха ръст спрямо 1965 г. 5—6 на сто. Моторният превоз е няколко пъти по-евтин от живота сила и приходите спадат много, което създаде големи затруднения в изпълнението на общия план. В отделни месеци процентът се движеше между 95 и 106. За да бъде осъществен годишният план, декемврийският план в сравнение с 1965 г. трябваще да бъде изпълнен 122 на сто. На пръв поглед това беше невъзможно. Но административното, партийното и профсъюзното ръководство разгърна широка разяснителна работа. Всички работници и служители решиха да работят допълнително. И колективът успя — планът беше изпълнен.

Бъдещето на нашето предприятие е само в непрекъснатото въвеждане на техниката. От 91 802 т през 1965 г. механичната обработка на товарите през 1966 г. се увеличи на 144 075 т, а брутоприходите съответно от 32 474 на 50 761 лева. От друга страна моторният превоз се е увеличил 186 на сто и бруто приходите при него — 2105 на сто. Общо през миналата година 44 на сто от всички товари и 56 на

сто от вагонните товари са обработени по механичен начин.

През 1965 г. започнахме да работим с два „Зетора“, а сега имаме седем. Всеки момент очакваме да получим 6 нови „Белоруса“, с което превозните ни средства ще станат 13. Планирано е също така да ни се доставят камиони с товаро-разтоварни устройства. 1965 г. започнахме само с един петтонен козови кран и един тритонен автокран. През миналата година доставихме един автокран „Пантера“ — 6.5 т и „Белорус“ с товаро-разтоварно устройство. През настоящата година ще закупим още един автокран „Пантера“ и един автокран „Стар“ — тритонен. Всеки момент очакваме пристигането на един автопогруз и „Белорус“ с товаро-разтоварни уреди. Ще бъдат закупени специални вилкови товарици, които ще започнат да влизат да товарят в самите вагони, веднага щом бъде павирано през пролетта разтоварването.

Особено внимание ще се отдели на палетираното обработване

не на тухлите от Бутово, а също така и на някои други видове товари — консерви, брашно и др.

За културното обслужване на гражданите ще бъде открито специално „Бюро за услуги“. Всеки гражданин, който закупи дадена вещь, ще има възможност да плати пренасянето ѝ в къщи направо на самия магазин и тя ще му бъде доставена без излизане главоболни. Две други превозни средства ще превозват за гражданите строителни материали и дребни колетни пакети от гарата до домовете и обратно.

Докато през 1966 г. в ДП „Транспред“ започна механизирането на товаро-разтоварните работи и на моторния превоз, то през 1967 г. ще бъде година на прелом, година на механизацията на товаро-разтоварните работи. По този начин трудът на нашите работници ще стане по-лек и по-платен, а услугите на гражданите — по-качествени и по-евтини.

Г. СЛАБАКОВ

управител на ДП „Транспред“ — клон Свищов

ПС-ДО РИ УЛ'ВЯ НА ТРУДА

В тежките зимни дни на новата 1967 г. шофьорите от клон на ДАП в Елена преодоляват много трудности в изпълнение на задачите по снабдяване на града и района с хранителни продукти, в далечни курсове из Родина и в превозването на хиляди туристи. Гаранция за новите трудови успехи са организационно-техническите мероприятия, предстои обзавеждане на труда на шофьори и сервизни работници. Предстои обзавеждане на гумомонтажно отделение и на маслено стопанство — с най-съвременна техника: прустройство на каналите в сервизното хале с автоматично повдигнато устройство.

Приети са още редица мероприятия по техническия прогрес, които се посрещат със задоволство от целия колектив.

Ръководството на клон полага грижи и за подобряване битовите условия на шофьори, монтьори и служители. От няколко дни в стаята на шофьорите от ранни зори до късна вечер има винаги горещ, добре подсланен безплатен чай. За тази цел са закупени самовар, чаши, бюфет с омивалня и др. За подготвянето на чая имат грижата дежурните механици. Тази нова придобивка е много полезна в борбата с грипа.

К. Василев

КЪМ 100-ГОДИШНИНАТА НА БОЛНИЦАТА ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ПЪРВИТЕ ЛЕКАРИ

По непотвърдени данни може да се предполага, че между 1868 и 1875 година медицината във Велико Търново е практикувал и тукашният жител Стефан Пенчев, завършил училището на д-р Карол Давид в Букурещ. След това Пенчев защитил дипломна теза, получил докторската титла пак в Румъния, и от 23. II. 1876 г. до Освобождението се установил отново на частна лекарска практика във Велико Търново.

Не разполагаме с пълна информация и източници за състоянието на института на градските лекари във Велико Търново. Съществувало едно писмо от д-р Стат Антонов от 1. VI. 1872 г., в което той се обръща към великотърновската община с молба да назначат за градски лекар във Велико Търново, съобразно съставящите закони и като бъде одобрен и от правителството. Въз основа на този документ не писемме за установено, че тази форма на обслужване, чрез платени градски лекари, по-внесна по същество от широко разпространеното по това време волно лекарско

практикуване, е била известна и по нея е имало отношение великотърновската обществност. Михаил Кефалов от Тетевен, който има най-голямо участие в усилията за откриване болница във Велико Търново, а едновременно с това е и дарител за учредяването ѝ, в едно писмо до първенците на Велико Търново (от 18. II. 1888 г.) съобщава, че не е избрал родния си град Тетевен за това дарение, а Велико Търново, понеже е голям, многолюден град „средната на България“.

Освен самото заведение, Кефалов е развил и огромна дейност по набирането на средства за построяването на болницата във Велико Търново и училища във Велико Търново и Тетевен.

За целта Кефалов написал писмо до румънското правителство, което се отнесло твърде самостоятелно към тази молба и на 20. VI. 1859 г. изпратило специално окръжно до префектите на страната, с което ги подканяло да съдействуват на ефорията при събирането на паричните помощи. Помощите били записвани в специални тесфери. Към всеки тесфер е имало по един литографиран специален циркуляр, написан от Михаил Кефалов, в който подробно се давали обяснения за целта, за която се събират помощи. Но добрите чувства на румънското правителство не спрели дотук. То решило да се предвидят по 10 000 гроша всяка година в бюджета на Министерството на просвещението, които да се отпускат на ефорията. Тази сума започнала да се изплаща от 1860 г. В мотивите на румънското правителство за отпускане на помощта са изказани следните пълни и дълбоко значащи и братски чувства думи: „Предвид на старите, политически отношения на Румъния с българската нация и като пеним важността на тези отношения, ние чувстваме, че сме длъжни на нашия стар съюзник, на българския народ, преливащ на по-доброму му политическо положение, за да му спомогнем да си поддържа благотворителни и просветителни заведения“. Цялото писмо на румънското правителство е било отпечатано в официалния румънски вестник.

Нестор Иванов, Стоян Домусчиев, Благой Иванов, Спиридон Борисов, Григор Спиридонов, Ненко Маров. Тяхното представяне е много успешно.

Комисията на управителния съвет при Съюза на българските художници определя отличените творби.

ОТЛИЧЕНИ ХУДОЖНИЦИ ОТ ОКРЪГА

В общата художествена изложба — 1966 година, посветена на Априлското въстание и Деветия конгрес на Българската комунистическа партия, със свои творби участваха и членове на групата на художниците във Велико Търново — Йордан Попов, Александър Терзияв,

Първа награда за графика получава Григор Спиридонов за цикъла „Април 1876“.

За третата тема „Нашата съвременност“ първа награда за живопис не се присъжда. Втора награда за картината „Огди“ получава Александър Терзияв.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП,
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ
ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 5

(2196)
ГОДИНА XXIII
Цена 2 ст.

Божа

Леонид Брежнев в Украйна

ЖДАНОВ, 9 януари (ТАСС) — Генералният секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев посети вчера украинския град Жданов. Той се запозна с работата на колектива на завода „Илич“ — едно от най-старите металургични предприятия в Украйна.

Леонид Брежнев се срещна със стопанските и партийните работници от предприятието, актив, посветено на резултатите от Декемврийския (1966) пленум на ЦК на КПСС.

на разговора бяха засетнати въпросите за използване

резервите за увеличаване производството на метал и за икономическата ефективност на производството, за подобряване на трудовите и битовите условия на работниците, за повишаване темповете на жилищното строителство.

Преди това Леонид Брежнев изнесе доклад в Донецк пред събрание на партийните работници от предприятието, актив, посветено на резултатите от Декемврийския (1966) пленум на ЦК на КПСС.

Снощи Леонид Брежнев отпътува от Жданов. (БТА)

Алексей Косигин в Магнитогорск

МАГНИТОГОРСК, 9 януари (ТАСС) — Членът на Политбюро на ЦК на КПСС и председател на Министерския съвет на СССР Алексей Косигин изнесе вчера доклад пред събрание на актива на партийната организация. Той

разказа за резултатите от Декемврийския (1966) пленум на ЦК на КПСС, а резолюцията участниците в събранията единодушно одобриха решенията на пленума на ЦК. Алексей Косигин посети магнитогорския металургичен комбинат. (БТА)

Протест на Японската социалистическа партия

ТОКИО, 9 януари (ТАСС) — Либерално-демократическата партия в Япония отказа да приеме предложението на Социалистическата партия в хода на изборната кампания за избиране на долна камара на японския парламент.

В отговор на това предложение на Социалистическата партия — най-голямата опозиционна партия в страната — управляващата партия заяви, че ще се съгласи да бъде проведена дискусия само при условие, че в нея няма да участва Японската компартия.

Протестирайки против подобна позиция на Либерално-демократическата партия, Японската социалистическа партия в своята декларация днес посочва, че Компартията, както и всички останали партии, е легална политическа партия и въпросът за нейното участие в дискусията трябва да реши народът, а не Либерално-демократическата партия. Социалистическата партия характеризира дейността на либерал-демократите като дискриминационна, потлъкващи духа на парламентарната демокрация.

В своята декларация Социалистическата партия призовава японския народ да подложи на решителна критика реакционната същност на правителството на Сато. (БТА)

Построен кораб за България

ТОКИО, 9 януари (ТАСС) — Днес в град Осака в корабостроителницата на японската корабостроителна компания „Хитати“ се състоя церемония по случай спускането във водата на кораба „Вежен“, построен по поръчка на Народна република България.

„Вежен“ ще превозва руда. Той има товароподемност 13 400 тона. По поръчка на Народна република България в корабостроителницата на компанията „Хитати“ ще бъдат построени 7 кораба. (БТА)

Поскъпване на медицинското обслужване в САЩ

ВАШИНГТОН, 9 януари (ТАСС) — Началото на 1967 година бе ознаменувано в САЩ с рязко поскъпване на медицинското обслужване. Столичните болници оповестиха, че увеличават таксите за едно място средно с 10 долара на ден. Така например в градската детска болница за едно деценонощие за лежко трябва да се плаща не 32 долара, както беше миналата година, а 47 долара. Приблизително същата сума трябва да плащат пациентите от женската болница в окръг Колумбия, от Арлингтънската и Александрийската и Алексан-

дрийската болници. В болницата „Вашингтон санитарийум“ таксата за лежко струваще миналата година от 31 до 38 долара. Тази година болните ще трябва да плащат вече от 40 до 45 долара. Както съобщиха представители на здравеопазването във Вашингтон, в цялата страна се наблюдава поскъпване на медицинското обслужване. Увеличаването на таксите за обслужване в болниците се обяснява с общото покачване на цените особено на медикаментите и продоволствието. (БТА)

НАЙ-СВИДНОТО

Възрастен мъж мина бавно зад завесата, удари няколко пъти училищния звънец. Шумът в салона постепенно затихна, за да замре съвсем. Започна представянето на пиесата „Али Баба“.

Едно малко дете тази вечер зад кулисите тръгнало от вълнение. Повтаряше наум заучената вече найзвучаваща и наближе ли неговият ред безпокойството му нарастваше. А излезеше ли на сцената — краката сякаш че се подкосваха. Но всичко това свършваше за миг-два. Погледнеше стотиците лица в салона, вървеше поглед там в средата, където го гледаха две очи, пълни с майчинска любов, и се успокояваше, забравяше, че е на сцената. Играта му бе непосредствена. Затова и след завършване на представянето най-много на него, Шубу — прислужника на Али Баба, ръкопляскаха.

Бе 1928 година, когато малкият Петър Мянков Бояджиев за пръв път изпита трепета, който обхваща всеки, когато трябва да прекрати сцената. Колко много години минаха от този ден. Момчето порасна, възмъжва, винуци има вече, но все така, със същата любов и трепет влиза в читалището. Няма година, в която той да не участва в представянето на някоя пиеса. А само оня, за когото няма нищо по-хубаво от уютната домашна обстановка, и заради това забравя всичко друго, само той не може да разбере какво значи близо четиридесет години да участваш активно в културния живот на село. Та това са толкова вечери на напрегнат, упорит труд. А студеният вятър, който те шибва, бие в лицето ти и те кара да подтичваш. Колко вечери самодейците са се връщали от съседните села с преръзани ръце и крака. И това не е една, не две, а четиридесет години! Нищо, че косата вече е посребрена, че децата му отраснаха. Какво от това. Той не съжалява за това време. Напротив — радва се, че животът му не е минал без полза, дал е нещо за хората.

Никога не се сърди, че по-някога му дават малка роля. Винаги се стреми да играе така, че да създаде правдив образ, зрителите да останат до-

Успява ли?

Било е през 1942 година. В Драганово идва професионална актьорска трупa. Случило се така, че нея вечер самодейците изнасяли пиесата „Коларят на смъртта“. След като завеша за последен път се е спуснала, ръководителят на трупата излязъл на сцената и развълнувано стиснал ръката на младия човек.

— Браво! Игра чудесно. Ако искаш, тръгвай с мене. Ще те направи артист.

Какво съблазнително предложение. Но...

— Отказах. Мъчно ми беше за нашето читалище, за селото — спомня си сега бай Петър.

И той не изневерява на тази си голяма обич към родния край. Въпреки че му се отдава такава възможност!

Затова всички в Драганово имат като свой, обичат го.

Срещат ме хора по улици и ме питат постоянно дали Петър Мянков ще играе пак в някоя пиеса и ако участва, салонът винаги е препълен. — Вглас на секретаря на читалището Ангел Стамболиев има нотка на гордост. Иначе бай Петър е обикновен, трудов човек. Денем е в бойджийската работилница, а вечер — в читалището.

От старото поколение самодейци е останал само той. Няма го в селото Камен Зидаров, Петко Гецов.

— Докато мога, ще играя. Това не е голяма декларация, защото думите излизат направо от сърцето.

Говорим с него и ти става радостно, че има такива хора, за които няма по-свято от родния край. И за него, за хората, те раздават себе си. **Петър КАИШАНОВ**

Поздрав от границата

В редакцията се получават благодарствени писма от различни места. Всяко едно от тях е написано с топли, вълнуващи думи. Понякога и дребните неща правят впечатление, карат отделния човек, колектива да се възхищава от постъпките. Небивала радост преживяват и граничните от Н-ско отделение след получаването на пощенския запис от кооператорите в село Стрелец, на Драгановска община. Ето какво пишат в отвореното писмо до кооператорите:

„Скъпи кооператори,

Ние, граничните от отделение то на офицера Никлинов ви изпращаме нашия граничарски поздрав и сърдечна благодарност за изпратената от вас скромна сума за абонирането на вестниците и списания. Ние ви обещаваме, че ще пазим достойно и с чест нашите родни граници, нашето социалистическо строителство, скъпата ни родина.

Желаем ви и през тази година много трудови успехи и богата реколта!

Граничарите от Н-ско отделение

Възхитен съм

Над 50 години съм физически работник. Чувствах се здрав. Но към края на миналата година заболях. Наложих ми се да получа лекарска помощ. Обърнах се до най-близкия до дома ми д-р Йонов — хирург уролог.

Намерих го, току-що завърнал се от болницата в Горна Оряховица, където работи. През деня е имал тежки операции. Беше изморен. Но въпреки това прие ме любезно, най-старателно ме прегледа и ми обясни, че положението ми е сериозно и се налагат медицински манипулации, които не могат да се извършат при домашна обстановка, а е наложително да постъпя на лечение в болница.

Още същата нощ с кола, придружен от д-р Йонов, бях отведен в болницата в Горна Оряховица, където ми бе дадена първа медицинска помощ.

Изненадан бях от вниманието, оказано ми от целия медицински персонал в хирургическото отделение. Доктор Йонов ми направи сложна операция. Той и асистиралите го лекари и медицински сестри ме дариха наново със здраве.

Не мога да не изкажа възхищението и благодарността си към тези хора, които постоянно бдят над живота на болните.

Велико Търново

Борис Яков

ТЕХНИЯТ ПРИМЕР

ОЗАРЯВА НАШИЯ ПЪТ

Братован Илиев е талантлив публицист, голям синдикален деец, който дълги години носи знамето на марксистическа педагогическа наука у нас, остави голямо печатно наследство. Достатъчно е да прочетем книгата му „Буржоазна и пролетарска педагогика“ (1911 г.) или някои от статиите му, за да почувствуваме силата на големия войстващ педагог-марксист, с името и делото на когото имаме основание да се гордеем.

Не случайно ликът на Братован Илиев стои до ликовите на Димитър Благоев и Вела Благоева в илюстрираното издание на „Учебното дело в България“ (НП—1955 г. стр. 53), а Йордан Николов в кн. 11 — 66 г. на „Начално образование“ му определя място на пръв български педагог-марксист.

Братован Илиев застава начело на педагогическия фронт у нас в началото на ХХ век. Той е от онова поколение борци, което израсна в борбата на Партията срещу буржоазната идеология у нас като Ламби Канев, Ана Маймункова, Тодор Самодумов, Никола Въжаров и много други.

Неговата дългогодишна многогранна обществена, научно-педагогическа, публицистична и политическа дейност са пример на дълбоко осмислен и предан на народа живот.

Роден на 10. I. 1882 г. (28. XII. 1881 г. ст. ст.) в семейството на среден селянин в с. Дичин. Началното си образование получава в родното си село, а прогимназия в Мусина. Като ученик бил много буден, любознателен. Гимназия завършва във Велико Търново с отличен успех. Там изучава с голяма любов френски, немски и руски език, четел марксистическа литература и оформя своите социалистически убеждения. Участва активно в марксистическия кръжок към гимназията и израства като пламенен марксист.

След завършване на гимназия постъпва като нередовен начален учител. Обиква професията си, подготвя се сам и взема успешно държавния изпит за редовен учител в Ломското педагогическо училище. Предполага се, че тук се запознава с Димитър Благоев, който му оказва изключително влияние.

През 1903 г. влиза в редовете на Партията и под въздействието на Димитър Благоев израства като смел и последователен партийен деец.

Отначало учителствувал в с. Белица, бивша Тугаранска околия (1901—1908 г.). После в с. Паскалевец, Великотърновски окръг (1908—1909 г.) и оттам в родното си село Дичин (1909—1919 г.). И в трите селища оставя незабравими спомени на прекресен учител и общественик.

В родното си село Дичин организира една от първите социалдемократически групи във Великотърновски окръг. Освен това в други села на окръга той основава такива групи. С учителите от Великотърновски окръг изгражда

ПРЪВ НАШ ПЕДАГОГ-МАРКСИСТ

По случай 85 години от рождението на Братован Илиев

окръжна учителска група и организира множество сбирки в селата: Мусина, Бяла черква, Ласичери, Ресен, Паскалевец, Ибричево (Водоев), Голямо Яларе (Русал) и др.

В Дичин са уреждани често от името на социалдемократическата група забави и вечери с богата литературна програма.

Братован Илиев работи неуморно. Подготвя интересни беседи и реферати, пише статии. Още от първата година на своето учителстване членува в Българския учителски съюз и смело поддържа марксистическото течение в него.

През 1905 г. се създава учителска социалдемократическа организация — първа революционна учителска организация в нашата страна. Братован Илиев става неин активен член, а по-късно един от нейните ръководители и вдъхновители.

Като участник в Първата световна война той развива огромна партийна дейност, разяснява гробителския характер на войната, разпространява позиви, „Работнически вестник“ и др. След войната да кратко време е учител в Дичин, но поради преследване от местните власти е принуден да напусне и по указание на Партията се премества в София. Отначало работи в Главната дирекция на статистиката, после в Синдикалната служба, става редактор на в. „Селски вестник“.

На Третия конгрес на Пар-

тията през 1921 г. е избран делегат и е включен в комисията по аграрния въпрос заедно с Димитър Благоев. Проявява подчертан интерес към икономическите проблеми. Грижливо изучава „Капиталът“ на К. Маркс и публикува редица статии върху това гениално произведение в партийния орган „Ново време“.

Димитър Благоев високо цени икономическите му познания. След погрома на Септемврийското въстание Братован Илиев е осъден заедно по 33Д и е принуден да мина в нелегалност. Укрива се у познати и едва след 7—8 години постъпва на работа в издателство „Общинска мисъл“. По-късно подпомага известния наш педагог Тодор Самодумов в издаването на библиотека „Народна просвета“ и сам превежда прекрасната книга на Ленин „Материализъм и емпириокритицизм“.

След тежко боледуване на 30 октомври 1936 г. Братован Илиев умира, като оставя на поколенията голямо и ценно педагогическо наследство — над 150 статии, много преводни работи и книги: „Буржоазна и пролетарска педагогика“ (1911 г.), „Социализъм и селяните“ (1919 г.), „Думи и дела на земеделския съюз“ (1921 г.), „Войната и пролетарската младеж“.

Верен и последователен марксист, Братован Илиев с голяма страст разпространява идеите на трудовото обучение като мощно средство за въз-

питание на учениците. Производителен труд според него ще бъде основа в бъдещето училище. В процеса на трудовото обучение се изграждат високи нравствени добродетели: другарска взаимопомощ, съобразителност, упоритост, издръжливост, инициативност и др. Но истинското трудово обучение и възпитание е възможно само когато политическата власт се намира в ръцете на работническата класа. Проблемите за хармоничното и всестранно развитие на личността, за партийността в обучението и др. намират място в неговите статии и произведения.

В чест на 85-годишнината от рождението му едно пълно издание на неговите произведения ще бъде най-добър израз на нашата признателност към неговото безсмъртно дело.

Кръстьо РАЧЕВ
учител — строител на техникум — Велико Търново

Кръстьо РАЧЕВ
учител — строител на техникум — Велико Търново

ЧИТАЛИЩЕ „ИСКРА“ НА 70 ГОДИНИ

Тези дни Образцовото народно читалище „Искра“ във Велико Търново навършва седемдесет години. Този непрестав извор на просвета и култура води началото си от 28 декември 1896 година, когато се ражда Марнополската детска библиотека „Искра“. Инициатори за основаването на читалището са били учителите от местното махленско училище Георги Неделчев от Стара Загора, Маринка Чучова и Емануил Петров от Велико Търново. Най-голям дял за учредяването на „Искра“ се пада на

Георги Неделчев, завършил педагогическото училище в Казанлък, откъдето, вероятно по тамошното читалище, е изпратен в новооснованото читалище с името „Искра“.

Целта на основаната библиотека е била да се даде по-широко знание на учениците се юноши от махалата ни и се повиши тяхното културно и нравствено ниво. На 6. XII. 1897 г. се свиква първото общообщинско събрание. На него обстойно са били изложени целите, които си поставя библиотеката. Тогава се взема реше-

ние при детската библиотека да се открие и втори отдел — за възрастни.

Още първите стъпки на „Искра“ са самоуверени. По това време читалището се е помещавало в сградата на училището. Там то просъществува до края на Първата световна война, когато за библиотеката „настъпило пълно затихване“, тъй като почти всички нейни членове са били призвани в редовете на армията. По това време библиотеката е работила само неделни дни, заведвана от учителя Стефан Славчев. След война-

та, на 24 август 1919 г., се свиква извънредно общо събрание, което взема решение за пълно възобновяване културно-просветната дейност на читалището. Няколко дни по-късно, на общо събрание, се приема нов Устав.

От това време води началото си и театралната трупa. Основната ѝ поставят група ентузиастични млади хора. Младите самодейци събират от театралните представления значителни средства, които вливат във фонда „Постройка на читалището-памятник „Искра“.

В буйен пламък лумва искрата. Ентузиазмът за изграждане читалищния дом-памятник обхваща млади и стари. Всеки помага на благородното дело: по-възрастните отделят от собствените си средства, младите предоставят приходите от театрални представления, от утрата и вечеринки, от забави и коледувания. Идва дългоочакваният празничен ден — на 30 юли 1926 г. се полага основният камък на читалищната сграда. Изграден е малкият читалищен салон и други помощни помещения. Но средствата не стигат да се завърши сградата. Започва нова офанзива за набиране на средства за строеж.

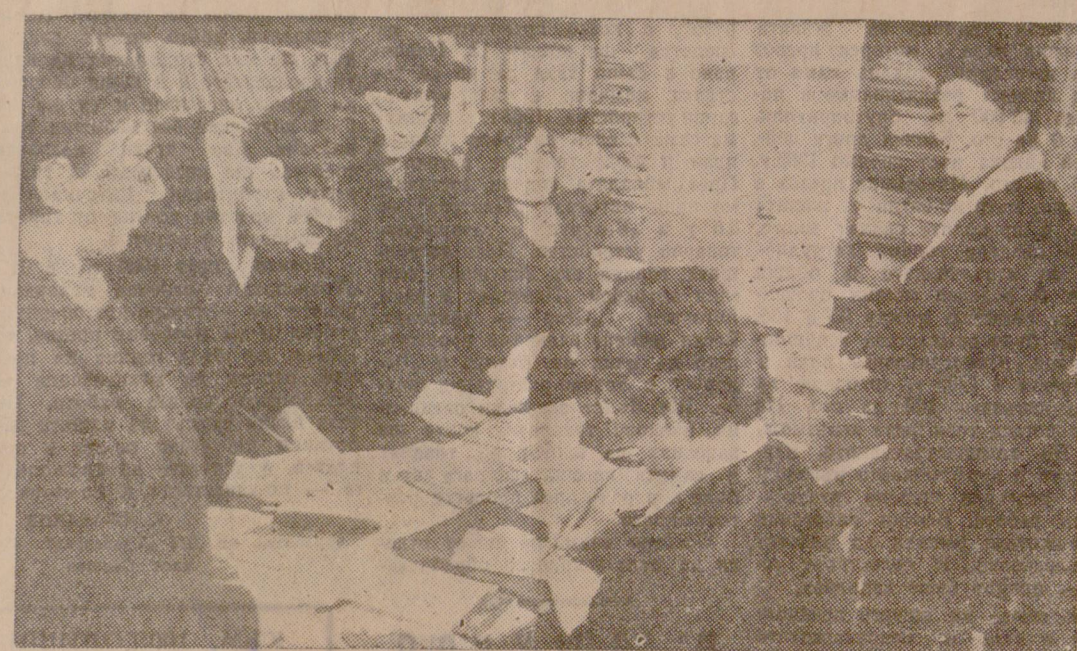
Добра възможност за това дава читалищният салон, който става средище на оживена културно-просветна дейност. Ентузиазмът за завършването на културно-просветния дом не стихва. Той преминава през низа на годините и никога не отслабва. Най-сетне мечтата е осъществена — през 1942 г. е завършен първият етаж. Огромна е народоползвателната дейност на читалището и през

този период.

Деветосептемврийската победа разкри светли дружини и пред великотърновското народно читалище „Искра“. Като извор пълноводен забълбукал так новият живот. Окриляло от властта на народа, читалището достигна своя мечтан разцвет. То бързо откликна на нарасналите културни потребности на младежта и трудолюбивите хора от градините и времето. Така, от наброяващите се при основането на читалището сто и петдесетина книги, днес библиотеката при Образцово народно читалище „Искра“ разполага със завиден книжен фонд — над 30 000 тома всестранна научна и художествена литература. Тук сега годишно се раздават 66 000 тома книги на 4000 читатели. Всеки том има обръщение два и половина пъти. На театралната сцена са оживели над 50 пиеси. Организиран са стотици четения, обсъждат се книги и филми, разкривани са десетки витрини за новата българска книга. Прекрасни спомени и от стотиците изнесени в „Искра“ беседи, скачки, реферати, лекции, кинолектории и много други.

С разрастването на Велико Търново сградата на читалище „Искра“ се оказва недостатъчна за нарасналите нужди на хората от квартал „Толбухин“. За да бъдат те удовлетворени, през пролетта на идната година се започне нова строителна дейност, за да бъде изградена пететажната част на Образцовото народно читалище „Искра“.

Николай КОТЕВ

Оживено е в библиотеката на читалище „Искра“ — Велико Търново. Тук идват читатели от най-различни възрасти, за да вземат за прочит интересувашата ги литература. Любезните библиотекарки Кирана Ласкова и Лиляна Попова едва успяват да запишат взетите книги.

СКЪПО ИЗВОЮВАНА СВОБОДА

КОЙ Е ВИНОВЕН?

През тази година чествувахме 90-годишнината от героичното Априлско въстание, а през идната година ще чествуваме 90-годишнината от Освобождението на Северна България. За да оценим величieto на подава на априлци и жертвите, които братският нам руски народ даде за нашето освобождение, ще хвърлим поглед върху последните дни на робството.

След потушаването на въстанието, озверените башибозуци и четени продължавали крвопийните издевателства над беззащитния български народ по села и градове. Но, колкото повече жестокоостите и зверствата се увеличавали, толкова повече и отпорът на българския народ ставал все по-решителен и отчаян. Борбата за свобода и независимост продължавала навсякъде и с всички сили и средства, превръщала се в борба на живот и смърт!

В една липска от Велико Търново, публикувана в брой 46 от 13. XI. 1876 г. „НОВА БЪЛГАРИЯ“, издаван от бългаската емиграция в Гюргево, четем следното трогателно описание:

„Търново. . . Аз продадох копител и заровах убития от турците мой баща, в редът с гробовете на трите си изгнани мои сестри, едно дете, жената, ми и майка ми. Завърнах се заедно с робниците си у дома, които останах малко си отидоха. Аз останах сам! Тази прокълната цяла вселена, като гледаха още засъхналата кръв на тези, за които живях на светът, да стои още погрозена по стените на стаята, която преди месец бе пълна с

честно и трудолюбиво домочастието, а днес оставя само с мене, — отчаян един човек! . . . Мръкна се, още повече ми почерняваше от мъка на очите. Зимам си скритото оръжие и излязох да ида на с. К. при другите си робници. След един час вървях стигнах един нива. Слушам да вижда един глас. По гласът приближих до една доличка и погледнах разпренати един кола, в който имаше рало, хомот и др. По-отстрана от колата, погледнах три деца и една мома, че сграбчих майка си и мъжът. Тъйничко бе и затова аз приближих добре при теж. Те беха уплашени извънредно! . . . Не бойте се,

аз съм българин, християнин, едн кой си от едни кое си село. Защо стоите тука и защо сте уплашени толкова? Но те ма гледаха атречено и не можах да ми проговорят.

Докато исках да изуча тайността на тези жертви, отведнаж ме направи да подскока един зверски глас, който дойде по-отстрана „Содеа къ-зън“ (кажи момичето си). Тяххо приближих до онова място и се спрех по-

Пъклен ад задуши гърдите ми, искри се явиха пред очите ми, и тези двама турци изгледаха ми са мънички. Изреваха и като тигър се хвърлих изтайно на двата кръвопийци. Добре стиснах ножът си в ръка. Аз забравих що съм правил след хвърлянето си. Само това знаех, че след няколко време видех нещастният човек с целото си домочадие да стои пред мен, а малко по-нататък лежаха труповете на

ковецът (русите), че щели да додат. А българите са боят, че докато са били русите покрай Дунава на границата с турците, тези последните ще секал наред навътре из България християните, които са обезоръжени съвсем от турското правителство. Че ще секал турците, ако са зададе русинът, те са закарват и готвях самите влиятелни турци. Но, нема що.

7 ноем. 1876 г.

Невидимият скитник“

Този „Невидим скитник“ е нов Бойчо Оманов — Кралицът, и по поканил причини не си съобщава името. Той е един от хилядите борци срещу турската тирания, които не трепнаха пред ятагана на жестокия и кръвожаден поробител през цялата епоха на робството, водиха борбата на живот и смърт с безпримерно себестопителност и героизъм.

Колко скъпо е изкупена нашата свобода и как свято трябва да я пазим, като зяемца на очите си!

Иото НИТОВ

Не е съдено на човека да оста не сам в живота. И ето при Анка и Хасана Хамилови от с. Б. Първият още лумкаше главата си и дъреше с нехти земята, а вторият бе свършил с разцепени гърби.

„Сбогом ви, мили мои. Спирете ги нататък. След това идете си в село без страх. Аз съм около вас. Никому нищо не казвайте!“ — казах и си хвърлях, отидох при роднините си. На другия ден (на 29 окт.) тръгнах за Гърново. Шивкох и предмет на моето пътуване за този град. Аз ще обиколя и другите.

Турците ги е страх от мос-

ли го Георги — на името на баща други ще кажат. Нека и общественоста в Българско Сливово си каже мнението за хората като Анка и Веско. А и те двамамата сериозно да помислят за своите задължения като родители и членове на нашето социалистическо общество.

Било преди години. Девойката Анка Георгиева от Българско Сливово се омъжва в село Царевец. Невъзвешти причини я разделят от съпруга ѝ. Връща се тя в родното си село, води дело за развод и се освобождава от семеен дълг.

Не е съдено на човека да оста не сам в живота. И ето при Анка и Хасана Хамилови от с. Б. Първият още лумкаше главата си и дъреше с нехти земята, а вторият бе свършил с разцепени гърби.

„Сбогом ви, мили мои. Спирете ги нататък. След това идете си в село без страх. Аз съм около вас. Никому нищо не казвайте!“ — казах и си хвърлях, отидох при роднините си. На другия ден (на 29 окт.) тръгнах за Гърново. Шивкох и предмет на моето пътуване за този град. Аз ще обиколя и другите.

Турците ги е страх от мос-

МОЩЕН ФАКТОР ЗА ИКОНОМИЧЕСКИ ПОДЕМ НА СТРАНИТЕ-ЧЛЕНКИ НА СИВ

До 1950 година икономическото сътрудничество между социалистическите страни се осъществяваше на двустранна основа. Със създаването през 1949 година на Съвета за икономическа взаимомощ настъпи нов, по-висш етап в развитието на икономическото сътрудничество — сътрудничество на многостранна основа. Задълбочи се и се усъвършенства международното социалистическо разделение на труда по пътя на специализацията и кооперирането на производството и размяната на продукция между страните-членки на СИВ. В резултат на това социалистическите страни постигнаха високи темпове на развитие и големи успехи във всички отрасли на материалното производство, в областта на културата и в увеличаване благосъстоянието на трудещите се.

За по-нататъшния подем, за разширяването на външнотърговския обмен между страните-членки на СИВ, както и за усилване на валутно-финансовото въздействие за изпълнение взаимните задължения между социалистическите страни, в рамките на Съвета за икономическа взаимомощ бе създадена Международна банка за икономическо сътрудничество, която започна своята дейност от 1 януари 1964 година.

Ролята на икономическото сътрудничество между страните-членки на СИВ, Международната банка за икономическо сътрудничество е признана да действа за задълбочаване на сътрудничеството и развитието на народното стопанство на страните-членки, както и за разширяване на техните икономически връзки с другите страни.

През последните години, заедно с бързия ръст на икономиката на социалистическите страни се увеличи и стокообменът между тях. Поляха се нови задачи в развитието както на производството, така и на външната търговия.

Двустранната система на разчитане предвиждаше обязательно двустранно балансиране на взаимните доставки на стоки и

извършени услуги. Практически средства, получени от износа в дадена страна, не можаха да се използват за внос от трети страни. Това положение принуждаваше страните, желаещи да увеличат обема на своя износ, да купуват повече стоки, в това число и такива, от които в дадения момент не изпитват нужда. Ето защо необходимо беше да се създаде такава система на разчитане, която едновременно с използване на положителните страни на двустранната система да отстрани нейните недостатъци. Тази задача беше решена с въвеждане на многостранната система на разчитане и създаването на Международна банка за икономическо сътрудничество.

Международната банка за икономическо сътрудничество се явява като посредник и уредка сметните отношения между търговските страни вънру основата на преводната рубла. Банката е колективен кредитно-разчетен институт с уставен капитал 300 милиона преводни рубли. Членове на банката са страните-членки на СИВ, чрез своята упълномощена банка. Упълномощените банки могат свободно да се разпореждат със средствата, които имат по текущите си сметки и да извършват различни операции в рамките на тези суми.

При новата система на разчитане не е необходимо балансиране на двустранна основа — достатъчно е да има балансиране на външнотърговския стокообмен и извършените услуги в цяло с всички страни-членки на банката.

Най-висшият орган в управлението на банката е Съветът, който осъществява общото ръководство в дейността ѝ. Той се състои от представители на всички страни-членки на банката. Всяка страна има в съвета един глас и равни права, независимо от размера на вноса ѝ в уставния капитал на банката. Всички решения се приемат при пълно единогласие. В това нагледно се проявяват висшите принципи на социалистическите взаимоотношения, основани на пълно равно-

правие, уважение суверенитета, взаимомощта и братското сътрудничество. Това положение коренно го отличава от международните капиталистически банки, където правото на глас се определя от броя на дяловете в уставния капитал на банката.

Практическата дейност на банката се развива в пълно съответствие с целите и задачите, възложени ѝ при нейното създаване. В сравнение с действащата преди система на двустранно разчитане, потребностите от кредити значително намаляха. Намалени са и остатъците по всички видове кредити, взети заедно в сравнение със задълженията по двустранния клиринг. Значително е съкратено времето за извършване на разчетите с упълномощените банки. Налице са и редица други преимущества, които страните-членки получават след създаването на банката.

Напоследък се взеха решения за провеждането на някои мероприятия, които още повече ще укрепят позициите и засилят международния авторитет на банката. С цел да се задоволят най-належащите нужди на страните-членки от свободно конвертируема валута, решено е част от уставния капитал на банката да се внесе в злато или свободно конвертируема валута. В резултат на това се увеличила операциите на банката с такава валута, нараснаха и влоговете от привлечени средства в свободно конвертируема валута, което позволява на банката по-пълно да задоволява нуждите на страните-членки.

Работи се и за разширяване сферата на приложение на преводната рубла с останалите социалистически страни, които не са членки на банката, с развиващите се страни и някои капиталистически държави.

Досегашната дейност на Международната банка за икономическо сътрудничество показва, че тя все повече се утвърждава като крупен международен социалистически финансово-кредитен институт и мощен фактор за икономически подем на страните-членки на СИВ.

Н. ПЕТРОВ

ДИРЕКТОРЪТ...

Отдавна минаха дните, когато Георги Цонев за първи път постъпи на работа като референт в Буйновско то горско стопанство. После — главен инженер на Костелското...

Беше през пролетта на 1960 година, когато един илсичък, обикновено облечен мъж, обиколи за пръв път района на горското стопанство в Буйновци, чието управление му бяха поверили. Дните се нжиха един след друг. Служителите и работниците свикнаха с него, сякаш много отдавна бяха работили заедно. И как нама да е така, та нали той поне два пъти на седмицата ще навести всеки обект, ще поговори с подчинените си по другарски за това, за онова. Ще обсъдят как да се преодолеят трудностите в работата. А трудности в горските стопанства колкото щеш.

Обектите са разпръснати.

Да се обходят не е лесно. Затова директорът овладя професията и на шофьор. Ако сега го видите зад кормилото на джипката да „препуска“ по наклонените планински пътища, нека не ви учудва това. Недостатъчно коли се отпускат от ДАП — Елена, неуредици на пътя, на она обект. Той е там. Ако някъде се строи нова въже на линия, директорът работи наравно с членовете на монтажната бригада. Облякъл сините работнически дрехи, понякога с часове „ви си“ по подпорите, напътствува, казва своето компетентно мнение. А техниката, която се прилага в горските стопанства, рядко ще се намери специалист, който по-добре да я разбира.

Вечер до късно директорът разглежда чертежи и планове за нови въжени линии. Готово е приспособление за засяване на семената в

горските разсадници. Той винаги премисля, винаги решава някакви въпроси и когато е на път, и когато е на

биорото си. Така е Георги Цонев. Винаги говори топло и с разбиране с подчинените си.

...И РАБОТНИЦИТЕ

Ако тръгнете за обекта „Обърталото“ и отидете при началника на участъка, инженер Обрешков, той ще ви посочи за най-добри секачи бригадата на Лазар Лазаров. Бригадир беше Иван Дюлгер, но заболел и бригадата се поведе от Лазар. Сега Дюлгер е началник склад, той най-добре пък разказва за трудния път на шестимата от той здрав колектив.

— Работихме по двойки, с ръчни тояги. После дойдоха моторните Изпълнявахме плана — 200—250 на сто. Тогава бригадата стана известна чак в София.

За много, все за хубави неща говори той. Разбира се, не спомена, че като бригадир, е избран за член на Централния комитет на Профсъюза на работниците от

зелското и горското стопанство. Лазар е достоен заместник на Дюлгер. При план 3000 куб. метра сеч минала година работниците са изпълнили 4697. Само хубави думи могат да се чуят за бай Петко, за Червенков, Цочка та...

Между най-добрите в стопанството са и секачите от бригадата на Н. Дончев. Само с продукцията за десетмесечие те изпълниха годишните си план. Добри са успехите и на извозвачите на Петко Недев, въжепарите на Христо Христов, секачите на Димитър Василев и П. Христов, бригадата по зеленото строителство на Иван Тодоров.

Ал. БЪЧВАРОВ

НА СТОПАНСТВОТА — ЗДРАВИ ПИЛЕТА

В директивите на Девети конгрес на БКП се предвижда по-нататъшно увеличаване броя на птиците и продуктите от тях. Трябва обаче да се отстранят всички слабости, допускани в хода на люпилната кампания в нашия окръг. Смъртността на пилетата достига 11,8 на сто, което е висок процент.

През 1966 година сериозни грешки се допуснаха в ТКЗС — Павликени и Обединение, които снабдяваха павликненската люпилна с яйца. Тук имаше периоди, когато птиците-носачки не се хранеха пълноценно, поради което съдържащото на витамини „А“ беше с около 50 на сто под нормата. Това е важна причина за получаване на пилета с понижена жизнестойкост. Подобна слабост се допусна и в ТКЗС — Поликраище, което наред с лошите условия в люпилната за пуйчетата допринесе за избухване на тежка салмонелоза.

Често явление в практиката на ТКЗС е на люпилните да се дават яйца от стада заразени с микоплазмоза. В това отношение критика търпят и стопанствата в Сухиндол, Лясковец, Овча могила. Люпилните на Окръжния кооперативен съюз понякога люпят яйца и от частни стопанства.

Така се нарушават разпоредбите на Министерството на земеделието и Министерството на народното здраве за борбата със салмонелозата.

За подобряване работата в предстоищата люпилна кампания, трябва да се установи здравословното състояние на пилешките и размножителните стада. Тук са наложителни задълбочени клинични, патологоанатомични, серологични и бактериологични изследвания. Яйцата за люпене трябва да се събират само от клинично здрави и добре оперени носачки. С цел да се унищожат попадналите по черупките на яйцата вредни бактерии е необходимо да се извърши дезинфекция чрез фулмугация. Всички пилета с отпуснати крила, диврия, запъване или запущване на ануса, незатворено пълче и други, трябва да се унищожават. В никакъв случай те не трябва да се предават на стопанствата и кооператорите.

Транспортирането на пилетата да става в затоплени и дезинфекционирани коли, а наставянето им — в подсушени, проветрени и затоплени помещения. Не трябва да се допуска контакт с възрастни птици.

д-р Минчо Колев

ПРЕЗ 1967 ГОДИНА — ОБРАЗЦОВ АВТОТРАНСПОРТ

Нуждите от автобусен транспорт във Велико Търново всекидневно растат. Това задължава ръководството на клон на ДАП да полага непрестанни грижи за неговото подобряване и разширяване. Сега градът и неговият район се обслужват от 33 коли и 8 ремаркета, които ежедневно превозват 45—48 хиляди пътници.

Като се изхожда от перспективите за развитие на окръжния град и разширяването на производствената дейност на предприемията, свързано с увеличаване броя на заетите в производството работници и служители, наличният автобусен парк не е достатъчен да осигури нормалното превозване на пътниците. Това особено се отнася за върховите моменти — сутрин, обед и вечер от 16 до 19 часа. Най-голямо напояване се наблюдава по първа градска автолиния, която се обслужва от коли № 1 и 2, автобусите за ДДЗ „Димитър Благоев“, ДМЗ „Червена звезда“, Раднозавода, университета, Беликовец и други.

През настоящата 1967 година с помощта на Окръжния и Градския комитет на БКП и Окръжното ръководство на ДАП — Горна Оряховица ще бъдат доставени нови 30 автобуса с 1251 места. Предвижда се и доставката на 5 микроавтобуса за извозване на малки групи граждани, а лекият превоз ще се увеличи с още 8 коли. Значително разширение се предвижда за превозването на възлаци и други инертни материали за строителство на гражданите, ще се доставят 8 самосвала по 2,5 тона. Това ще послужат за основа на създаването във Велико Търново на един действително точен и образцов транспорт.

Получаването на нови коли ще даде възможност на ръководството на ДАП да осигури по основните артерии на града пускането на коли без ремаркета, които ще се движат на 5 минути. Ще се съставят разписанията за университет, гарата, ДМЗ „Червена звезда“, ДДЗ „Д. Благоев“, Раднозавода и други. Автобусите с ремаркета ще се насочат към направлението с голямо съсредоточаване на пътници в началните и крайните спирки. Ще се пуснат допълнителни автобуси до най-крайградски села.

Тази перспектива ще стане действителност и ще създаде реални условия за подобряване на пътническия автотранспорт в нашия окръжен град, ако ръководството на ДАП, автобусните шофьори и кондуктори оценят своя

роля и намерят мястото си в извършване прелома в автобусния транспорт.

Сегашното състояние обаче задължава ръководството на клон да полага още по-големи усилия за пълното и навременно криране на утвърдените разписания. Едновременно с това е необходимо да се ангажира цялата общественост на града за създаване на по-добър ред при ползване на автобусите. Той трябва да се изрази преди всичко в по-висока дисциплина при качване в колите. За да се отстранят условията за нещастни случаи, колите следва да пътуват само със затворени врати — качването и слизането във време на движение не бива да се допуска в никакъв случай.

Ремаркетата на самообслужване са предоставени изключително на пътуващите в тях граждани. Там самоконтролът трябва да бъде на още по-голяма висота. Досегашните наблюдения показва много отрицателни прояви. Нещастни случаи граждани не си вземат билет, а при групови пътувания на ученици и граждани от кв. „Трудов фронт“, един от пътуващите откъсва и раздава билети на останалите, а пуската в касата само 4 стотинки. Тук се установиха редица случаи на вземане на цели коначи от по-ставете билети, а няколко пъти и касата със събираните през целия ден стотинки. Някои от пътниците отказват да показват картите си, даващи им право на безплатно пътуване. Влизат в прекрания с кондукторите и др. Неприятно впечатление прави внасянето в автобусите на съдове с мляко и канчета с храна. В редица случаи съловене с мляко и канчета с храна са замърсени и обекти с мазнина. При допир замърсяват обектите на пътуващите. За да се отстранят това, е необходимо качването с храна да се поставят в нафлонови торбички, а тубите с мляко да се внасят в ремаркетата. При всички случаи съловене с мляко се таксуват като багаж, съобразно тарифата за превоз на багажни пакети, предприемащи пътника.

Отстраняването на посочените по-горе нередности, заедно с подобряване организацията на работата в ръководството на ДАП ще съдействуват активно за създаването във Велико Търново на транспорт действително отговаря на положението и името на града ни — образцов автобусен транспорт.

С. АБРАМОВ
ръководител експлоатацията при ДАП — клон Велико Търново.

ОТЛИЧНИКЪТ

Седем години вече Николай Димов е все на едно и също работно място — в магазина за мъжка конфекция. А колко много млади работници е обучил в Свищов...

Трудна е професията на търговския работник. Колкото клиент, толкова вкусове. Но неговият девиз е бил винаги: търпение и измисляне към всеки. Така как иначе? Дневно край него преминават не по-малко от 500 души. Всеки пита нещо, интересува се, изпробва. А със своя 12-годишен стаж като шивач той им е умел помощник, вец консултант.

Николай Димов още от вратата преценява какъв ръст и размер е необходим за влезлия клиент. Често е и добър съвет-

ник при избора на десените, Ка-Димов е все на едно и също работно място — в магазина за мъжка конфекция. А колко много млади работници е обучил в Свищов... Досега оплаквания и рекламации не е имало. Така работата през деня върви бързо и прилично. Години наред Николай Димов е ръководител на бригадата „Юрий Гагарин“, която се бори за званieto „Бригада за комунистически труд“ и е отговорна на партийната група в нехранителния сектор.

Затова сега не е случаен, че на гърдите му блести значката „Отличник на Министерството на външната търговия“.

М. Самоковлиева

В работилницата на керамичния завод „Мизия“ — Горна Оряховица машините се ремонтират бързо и качествено. На снимката: бандажен струг, на който работи комсомолецът Стоян Иванов.

ДА НЕ СТАНЕ КЪСНО

Главната, неотложната задача, която колективът на Златаршкото държавно земеделско стопанство си постави е в близките години да превърне животновъдството в рентабилен отрасъл. Условия за това има. Налице е и желанието на хората, които работят в този сектор.

Средната млечност на крава през изтеклата година е 2785 литра. При план 537 900 литра е надоедо 590 581 за годината. Подобрява се породният състав. Добри са грижите към младите животни. Вместо по 480

грама дневният прираст е по 512. При говедата за уговяване получен прираст е 1060 грама, с 210 над предвиденото. Но въпреки явните успехи, общо планът за прираста и уговяването не е изпълнен с около 8 тона. Къде се коренят причините? Отговорът е в условията, при които се отглеждат телетата до 6-месечна възраст. Те са съгнати немощно много, а това оказва влияние за правилното им развитие. Трябва да се подобри храненето.

Разбира се, за да се хранят

животните правилно, необходимо е да има и достатъчно фураж. Така ли е в златаршката краверферма? Кръмното цвекло, което се дава на животните като сочен фураж, е вече на призьрване. На животните се дава и почти сух царевичак, в дажбата не е включена меласа. А стопанството разполага с модерна фуражна кухня, но тя не действа. Причината е... че няма огън. От думите на бригадирата стана ясно, че ще се направи всичко възможно кухнята да задими в най-скоро време. И трябва! Дано не стане късно!

М. Димитрова

ПЛЕМЕННИТЕ ЯДРА — ОСНОВА В ГОВЕДОВЪДСТВОТО

Известно е, че животни с различни племенни качества, макар и еднакво добре хранени, не дават еднакви резултати. Различни резултати се получават и при животни, които имат еднакви племенни качества, но се хранят различно. Ето защо при по-нататъшното подобряване на говедовъдството е необходимо да се осъществи пълно съчетание на тези два основни фактора — правилно хранене и системна развъдно-подобрителна работа, в продължение на много години.

Ние често пъти търсим причината за лошите качества на животните в условията на гледането и храненето. Това е правилно. Но какъв е процентът на проявеното лошо у животните като последна на наследствените им качества, от липсата на задълбочена и системна селекционна работа? Планирането на дадена животинска продукция върху основата на нестабилен в наследствено отношение материал, каквито са повечето животни в окръга, винаги носи риска на известно неизпълнение. Съвършено погрешен е възгледът, че стоковете ферми трябва да имат свобода по отношение избора на метода в развъждане на животните. Това може да доведе до безпорядък, особено в райони, където породобращаващият процес не е завършен. Не трябва да се смята, че продуктивността на животните се повишава само чрез подобряване на храненето им. В най-близко бъдеще техните възможности се изчерпват и се

получава застой. Кравефермата в ТКЗС — Масларево преди 7—8 години беше от челните ферми в Свищовски район. Но редица години там бяха нарушени основните методи на развъдно-подобрителна работа. Започна несистемно кръстосване с различни по породност и тип местни бици. Не се провежда контрол на продуктивните качества. Отборът и подборът ставаша стихийно. Възпроизводството на стадото се извършваше с малочислени в племенно отношение млади животни.

Какво е състоянието в масларевската кравеферма през тази година, когато храненето е по-добро, отколкото преди години? Средната продуктивност от кравице е около 2030 литра. Каквото и по-нататъшно подобряване на храненето да се направи в това стопанство, осезаеми резултати няма да се получат, без системна целенасочена развъдно-подобрителна работа.

В кравефермата на село Бутото от преди повече от 10 години се извършва планова кръстосване в съответствие с изискванията на методиката за породобращаващия процес, съчетано със съзнателен индивидуален и групов отбор и подбор. В резултат на това там се създадоха високопродуктивни племенни животни, без за тях да бяха осигурени подходящи условия за хранене. През последните две години се направиха много и за подобряване на храненето. Ето какви са резултатите: през 1963 година средната продуктивност на

вето стадо беше 1956 л. мляко от фуражна крава, през 1964 г. — 2731 л., 1965 година — 3087 л., а тази година — над 3600.

Двата примера потвърждават красноречиво значението на основните фактори. Би било съвсем неправилно, дори вредно, казва съветският учен Филански, да се застане на становището, работещите в стоковете стопанства да не вършат нищо по усъвършенстването, по повишаването на продуктивността на стадата си, а да очакват от племенните стопанства готови, отглеждани, проверени по потомство племенни животни.

Размерът на племенните ферми в окръга е такъв, че те не могат да отгледат достатъчен брой млади животни за осигуряване ремонта и на стоковете стада в целия окръг. Високата продуктивност на кравице от племенните ферми също не е в състояние да компенсира по-ниската млечност на масива от говедовъдството. Ето защо племените на Окръжния комитет на БКП по животновъдство, състоял се през юли миналата година, разработи цялостна програма за развитието на животновъдството в окръга до 1970 година и превръщането му в рентабилен отрасъл.

Наложителни са бързи мерки за повишаване на средната продуктивност във всички ферми, а това може да се постигне на основата на бързото им породно подобряване, чрез създаване на племенни ядра. Те трябва да представляват 38—40

на сто от общия брой кравице в цялото стопанство.

Кравице от племенното ядро трябва на всяка цена да бъдат събрани в отделни обори. Това ще позволи да се приложат и диференцирано хранене. Съвременната и бъдещата технология в производството ще се основава най-вече на изравненост в биологично и физиологично отношение животни. В тази връзка възприемт за индивидуалното хранене отпадна. Единственият начин на сегашния етап — да се подходи диференцирано към животните, е тяхното групиране по продуктивност. Поради това изграждането на племенните ядра е напълно оправдано мероприятие. Животните в него трябва да бъдат поставени в най-благоприятно положение на гледане и хранене.

Още един фактор налага безотлагатно да се изградят племенни ядра. В почти всички стопанства, в които ще се изградят ядра, породното подобряване е значително на по-ниско ниво. Това налага в тези ферми да се продължи по-нататъшното напаставане в животните повече кръв от чистопородни разплодни. Засега обаче те са крайно недостатъчни. От тази година станциите за изкуствено осеменяване ще изпращат семенен материал от чистопородни бици само за кравице от племенните ядра, а всички останали крави в стопанствата ще се осемяват с български бици-кръстоски за получаване на приплоди само за уговяване.

Племенните ядра ще имат

за задача да осигурят възпроизводство на цялото говедовъдство. Ето защо особено внимание трябва да се обърне на младите животни-приплоди на кравице от племенните ядра. След тяхното раждане започва формирането им като високопродуктивни животни. Това е дълъг процес, който изисква умение, постоянство и неотложно спазване на зоотехническите изисквания за тяхното най-правилно развитие. При всички случаи приплодите на кравице от племенните ядра трябва да се отглеждат отделно от другите телета.

Най-строга трябва да се извършва отборът и подборът. Така от всяка крава в племенното ядро ще се получат приплоди с наследствена основа за по-висока продуктивност от техните родители. Затова е необходимо да се следи точно приплодът на всяка крава каква млечност развива.

Племенните ядра са сигурен резерв за бързо повишаване на продуктивността в говедовъдството и неговото възпроизводство. Те могат и трябва да се създават във всяко стопанство.

Иван ГЕВОВ
ст. зоотехник от Испанията по племенно дело.

Борис ПОПОВ
зоотехник от управление „Земеделие“.

Борба

Стр. 3, бр. 5, 10, 1, 1967 год.

ТАКА СЕ РАЖДА РАДОСТТА

(Продължение от 1 стр.)

училището трае дълги години и все повече деца, Ето и това примесиче те се отчитат пред пионерите и комсомолците, пред колектива. Как се възлюбват учениците. Та техните приятели от Варна са отговори първенци в сръбскоинието, завоювали са пазпото на трудовата слава. А те с какво ще ги зарадват в края на сряда? И всяко дете в себе си обещава да се учи, да бъде примерно.

Винаги в училище се стремим да подемем някоя-то, ползана инициатива, която да увлече целия колектив, да събуди интерес у учениците. Липсва ли това — няма успех, няма дисциплина, няма колектив. — Гласът на директорката е твърд, категоричен.

А доколко такава инициатива може да развълнува учениците, да събуди у тях чувствата към Родина, на признателност към бащите за свобода, говори неотдавнашната екскурзия. За нея всички се готвят упорито. Разучават стиховете на Ботев, строят се да научат повече за него и четниците му.

Аprecията ден идва. Възпитаниците на училището е трепет стъпват на параклада „Радеевци“. Те го разглеждат с такъв интерес! Тук някак по-тържествено, по-вълнуващо звучат стиховете, песните. А каква божата програма са подготвили всички паралелки.

Параходът продължително изсвирва. Така, както преди десетдесет години. Наближава Козлодуга. Учениците целуват българската земя. Мигове, които едва ли някога ще заличат.

Затова не е чудно защо всеки ден в дирекцията идват представители на много пионерски отряди. И молбата на всички е една: повече подобни екскурзии.

Една жена със засмени очи ги слуша. Лицето ѝ сияе. Работи се и затова, че цялото училище е като дружен, единен

колектив. А нали това е най-хубавото, основното за успехите.

Кина Сидерова е директорка на училището 10 години. Разбира се, неговият период. Но времето, когато се раждаше, създаваше колективът. И тя е преживяла не само такива радостни, щастливи минути.

И сега си спомня за тревната 1958/59 учебна година. Тогава дойдоха 250 циганчета и турчета. Какви грижи създадоха те. Почти половината, подлежащи на обучение, не идваха. Останалите масово отсъстваха. Налагаше се не годин път учителите да ги търсят в къщи, да убеждават родителите им. Дръзният голям проблем, който тежеше на съзнанието, бе успехът. Това е вече затворена страница. Сега вече те рядко отсъствуват от клас, почти няма необхватни.

А каква голяма радост изпитва и директорът, и учителите, когато при тях обидат родителите на тези деца. Те се интересуват за успеха, искат съвети по най-различни въпроси. А такива радостни мигове са все по-чести.

Но как за толкова кратко време бе постигнато това? Разбира се, не с магическа пръчка.

За него допринасяха, според мен, много неща. И богатият, разнообразен живот в училище, интересните инициативи, и най-важното — промислеността на тази различаваща между българчетата и мизантропичните ученици. Това и усилията на целия колектив не могат да не доведат до нещо хубаво.

А радостните вести от училище „Христо Ботев“ идват все по-хубави и по-хубави. За този срок успехът на циганчетата и турчетата се е увеличил, в сравнение с миналата година, с 20 на сто.

Има защо да е щастлива Кина Сидерова. И в конгресната зала тя ще влезе църеена, спокойна.

Петър ДИМИТРОВ

Спорт • Спорт • Спорт

Победители са девойките на Велико Търново и юношите на Казанлък

Три дни залата на комплекса „Юнак“ във Велико Търново бе средина на величави двубои на младата смяна в волейбол. В първия събор и неделя там се състоя зоналният турнир на спортните школи от Казанлък, Попово, Севлиево, Габрово, Горна Оряховица и Велико Търново. Свои представители отбори по волейбол (девоички) участваха спортните школи в Попово, Севлиево, Горна Оряховица и Велико Търново, а с юношески отбори — спортните школи в Казанлък, Попово, Габрово, Горна Оряховица и Велико Търново.

Най-радостното впечатление, което остави турнирът, е нарастващото майсторство на младите волейболисти в сравнение с миналата година. Състезателите демонстрираха разнообразие в играта, показваха ясен напредък в овладяване отделните елементи, а така също висок състезателен дух. С особено високо морално волево издържаност се отличиха юношите на Попово и Казанлък. Те изнесоха и най-издържаната мач от турнира, валиден за първо-второ място. С него можем да сравним и срещата между девойките на Попово и Велико Търново, която премина на високо техническо и тактическо равнище и за-

върши със заслужена победа на великотърновските девойки.

Състезателите от отбора на Велико Търново (треньор Лилияна Николова), въпреки неподходящи условия за играта, проявиха отлични качества в играта, в който се намира, показаха завидна морална устойчивост. По недвусмислен начин те показаха, че имаме основания да вярваме в още по-убедително им представяне във финалните състезания. Нека припомним, че те не са достигнали върха на онова, на което са способни — проличава нужда от повишена тактическа и техническа подготовка.

Значителен напредък в сравнение с миналата година имат и юношите на Велико Търново (треньор Йосиф Стефанов). Но веднага трябва да добавим, че те отстъпват чувствателно на първите два класирани отбора — на шесториките на Казанлък и Попово — по отношение на много елементи. Техният тактически и технически арсенал е доста по-слаб. А силна и възможност в отбора съществуват!

Другите представители на окръга — юношите и девойките от Горна Оряховица (треньор Никола Марков) показаха напредък, но малък, незначителен. В отбора на юноши-

те имаше нови кадрилни сили, но с тях е нужна упорита работа. Отбъркати на девойките участващи без никаква основна състезателна, които са на лагер-сбор в Чехословакия. Това естествено ги възпрепятства да завоюват първото място.

Турнирът завърши с традиционната среща между юношите-волейболисти на Велико Търново и Горна Оряховица. Тя бе спечелена от домакините по категоричен начин — 3:0. Крайното класиране от зоналния турнир е: девойки — 1. Велико Търново, 2. Попово, 3. Севлиево и 4. Горна Оряховица; юноши — 1. Казанлък, 2. Попово, 3. Велико Търново, 4. Габрово и 5. Горна Оряховица.

И. ЛАЗАРОВ

СЪСТЕЗАНИЯ ПО МОНИКС

Физкультурното дружество „Цветан Цанков“ в Морана между другото разполага и с два моникса. В селото ни има много любители на тази игра.

С цел да популяризира моникса и да създаде по-високо майсторство, ръководството на дружеството организира първото в Морана състезание.

Резултатите са насърчителни, като се има предвид, че едва от една година в нашия физкультурен клуб се играе моникс.

Аврам Даков Стойнов и Стефан Колев Страшилов се съревноваваха упорито. Аврам Даков постигна 1000, а Стефан Колев 900 бройки. Даков беше по-подготвен и въпреки че е над 60 години, а Стефан само на 34, победи с убедителен резултат. Тази среща предизвика голям интерес сред младежите и възрастните, които наблюдаваха интересната, пътява по рода си в селото из, среща по моникс.

Т. Петров

ТКЗС — ДЖУЛИОНИЦА

И МА

следните вакантни длъжности:

1. ЗООТЕХНИЦИ — 2;
2. ТЕХНИК СТРОИТЕЛ — 1;
3. ТЕХНИК МЕЛИОРАТОР — 1.

Желаещите да подадат молба в стопанството.

ДАП—КЛОН ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ИМА ВАКАНТИ ДЛЪЖНОСТИ ЗА:

1. Шофьори I, II и III клас;
2. Автомонтьори от II до VIII разред;
3. Кондуктори.

Справка: „Личен състав“.

2-1

ДПТК „ВАСИЛ КОЛАРОВ“—ГАБРОВО

ТЪРСИ

работнички девойки за своите цехове: предачен, тъкачен и щампов.

На същите се осигурява квартира в младежките общенития.

ПОСТЪПВАНЕ ВЕДНАГА.

Справка: „Личен състав“.

ОТП за международен туризъм „Балкантурист“ — Варна

организира през пролетния сезон на 1967 година

ДВЕ ЕКСКУРСИИ ПО МОРЕ с луксозна пътнически кораб „НЕСЕБЪР“ със следните маршрути:

ПЪРВИ МАРШРУТ: — от 6 до 20 март: Истанбул — Пирей (Атина) — Бейрут — Александрия (Каиро) — Кипър.

ВТОРИ МАРШРУТ: — от 23 март до 10 април: — Пирей (Атина) — Неапол (Помпей, Рим) — Марселия — Барселона — Алжир — Тунис — Валета — Истанбул.

Пътването с кораба предлага едно приятно прекарване и отход на пътниците. На тяхно разположение са дневният и нощен бар, където свири първокласен оркестър, библиотека, пушален салон, зимна градина, най-различни видове забавни игри, басейн за плуване, шезлонгите на слънчевата палуба.

СПРАВКА И ЗАПИСВАНИЯ при Бюро „Хемус“ в фойето на хотел „Янтра“ — В. Търново от 10 до 18 часа, телефон 63—11. Краен срок за записване за първия маршрут — 24. I, за втория — 3. II.

3-1

ЖП РАЙОН ПО ЕКСПЛОАТАЦИЯ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

НАБИРА

кандидати за курсове за квалификация на следните длъжности:

РЪКОВОДИТЕЛИ ПО ДВИЖЕНИЕТО,

НАЧАЛНИК ВЛАКОВЕ, КОДУКТОРИ,

СТРЕЛОЧНИЦИ И СПИРАЧИ.

Младежи завършили военната си служба и със средно образование за всички длъжности без последните две, за които се изисква VII клас.

КУРСОВЕТЕ СА БЕЗПЛАТНИ. За допълнителни сведения желаещите да се отнесат до ЖП РАЙОН — ГОРНА ОРЯХОВИЦА.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Велико Търново, ул. „Васил Левски“ — № 9. ТЕЛЕФОНИ: Главен редактор 24-58; Зам. гл. редактор 25-26; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Изис печат и писане“ 25-27; отдели „Селскостопански“ и „Култура, бит, хумор и сатира“ 25-08; отдели „Икономически“ 31-23; счетоводство 63-79; канцелария и фотосътрудник 24-59; коректори и дежурен редактор 33-79. ТЕЛЕКС 022670

НЕПТУН ПОСРЕЩНА СВОИТЕ ГОСТИ

Варненското лято отдавна отшумя. Влажният пясък е обхванат от ледена кора. В приморския парк и на плажа царят тишината. От време на време цъц изсвирва някой от чакащите на рейда кораби. Само прибойът на вълните си е останал същият както през лятото. На централния мост е пак оживено, но той път от вдишарите, които един след друг вадят едри парчета илария.

... Много отдавна в пресата се появи съобщение, че група леководолази от Калифорния са посрещнали първия ден на новата година под водата. Но водите на Калифорния са топли, а още повече че и посрещането се е извършило през деня.

Малцина са тия, които знаят, че леководолазите от Варна вече четвърта година посрещат тоя празник под водата. Това е едно голямо празнество, посветено на Нептун. Предварително се подготвя елха. Не се заставя и тризбеца на „бога на морето“. Леководолазите се строят точно в 23.30 ч. на 31

декември на централния мост. От стълбищата излиза от морското дъно „изненаданият“ Нептун. Той поздравява присъстващите с това, че са решили да посрещнат Новата 1967 г. в неговото царство. Навярно някой вече си мислят, че всички строени и дори и Нептун (а това беше нашият Петю) треперят от студ. Това не е така. Те са облечени в специално непромукаемо облекло от неопрен, което не пропуска студа до тялото.

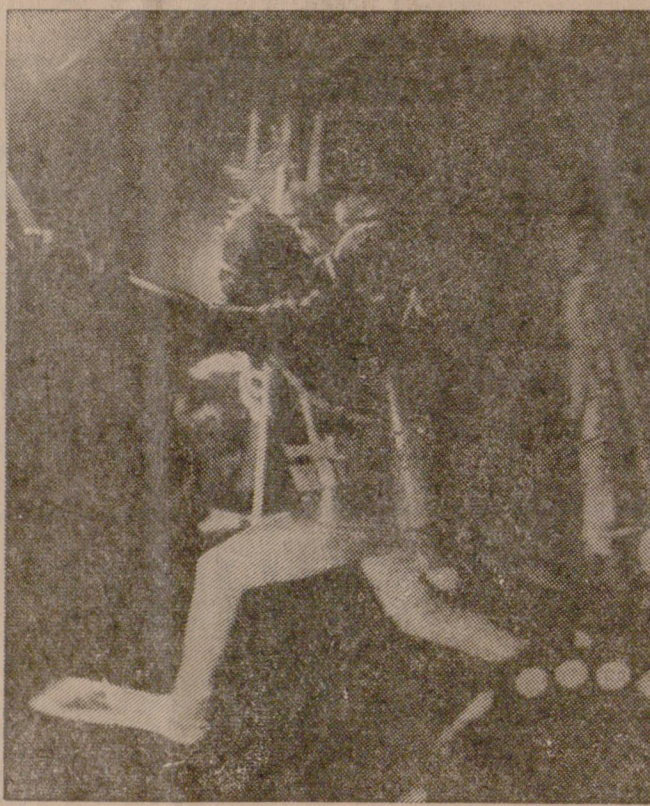
След като приветства гостите с „добре дошли“, Нептун за бърза към морското дъно. Нали трябва да се приготви за посрещането на скъпите гости, трябва да обикни и елхата, която е вече на дъното. Не след дълго тя е напълно готова. Маси и столове тук няма — всички водолази под водата са въздържатели. Ето, че Нептун излиза на повърхността на водата и на негови гости да „влизат“. Над моста блесват прожектори. Става ден. Горят големите магнетинови факли. Гостите влизат изведнъж, но морският пар няма да им се сърди за тая „некултурност“, защото той е

много гостоприемен. На моста са се събрали много граждани. От лявата му страна, по светлините на прожекторите и подводните факли, макар и нощно зрелище, водата е станала прозрачна. На дъното се виждаха елхата. Нептун и гостите, които държат факли в ръцете си. Само Нептун е по-модерен — на него са му подарили подводно прожекторче.

Часът е точно 00.00 — старата година си отиде. В небето блесват гейзери от ракети — дошла е Новата 1967 година. Под водата — прегръдки, дори и танци... А да знаете колко леко се танцува там и колко е романтично да посрещнеш тоя празник под водата със своята приятелка или приятел. Между леководолазите имаше и три девойки. Това посрещане се извърши от членовете на леководолазната секция на морския клуб на ДОСО — Варна и леководолазите на единствената в страната инженерна подводна група с ръководител инж. Беджев.

Варна

Борислав КОВАЧЕВ

Нептун влиза в своето царство.

Справочник на читателя ТЕЛЕВИЗИЯ

СРЯДА — 11. I.
18.00 — новини; 18.10 — за пионерите: „В света на книгите“; 18.55 — репортаж от Общата художествена изложба; 19.20 — реклами; 19.30 — Интервю: „Чокерия“ — народна мелодия — предаване от Букурец; 20.00 — „По света и у нас“; 20.20 — „Старият беглец“ — чехословашки игрален филм; 21.50 — новини; 22.00 — повторение на трети урок от курса по английски език.
ЧЕТВЪРЪТЪК — 12. I.
18.00 — новини; 18.10 — за децата — филм от сериала „Разкази за животните“; 18.35 — „За безопасност на движението“; 18.50 — „Семена в брадичката“; 19.50 — „Лека нощ, деца!“; 20.00 — „По света и у нас“; 20.30 — „Тайната на зеления ловец“ — епизод от светската филмова серия „Сенките на стария замък“.
Без да бъдат пренебрегнати изискванията и особеностите на криминалния жанр, сериалът ни показва и интересни човешки характери и съдби. В главните роли участват: Балдуан, Губанов, Юрева и Морозов.
Режисьор: Мария Мазур; 21.00 — „20 години Централен културен театър“ — концерт с откъси от постановки, донесени на театъра международни награди — „Заслужено училище“ и „Петя и вълкът“ и откъси от постановки за възрастни: „Скърнякът на Сивестър“, „Ръката с петте пръста“, „София — любов моя“ и др.; 22.00 — новини.

Борба

Пътят на едно престъпление е прекъснат

В статията на капитан Тодор Георгиев от участъка на МВР в Горна Оряховица непрекъснато влизаша граждани. Един повика за справка, други да се посъветват нещо, а трети да споделят с него някои нередности.

Граждани го уважаваха и вярват в него. Само преди известно време по материали на Георгиев приключи едно голямо дело. Между корупцията на палката той затвори един къс от алчел и развратен живот. Сигналите, които получи за извършвано престъпление от Христо Николов Нешев, отнеха и без това малкото спокойствие на сужителите от стопанската служба. Другарите Георгиев и Рачо Иванов Рачев тръгнаха по невидимите за другите следи на началото на престъплението. Работният им ден съвсем нарасна. До късно през нощта светлите прозорци на стаята, сякаш будно око, се виждаше в тъмнината на един живот. Направени са десетки проверки. И правилният път доведе до резултат. Прекъснат е пътят на едно престъпление.

Когато идвам на работа, често срещам една миловидна млада жена, която води за ръка красива момиченце. Нейната съдба преди известно време развълну-

ва целия град.

Кварталът е разтревен и възмутен от Христо Николов Нешев. Син на човек, който заради тямните си връзки с фашистката власт е съден от Народния съд. Нешев наследява буржоазния маниер на живот. Никой не може да каже какви чувства са го довели до скръпната девойка. Но кратко е щастното и. Не след дълго в семейството не го задържа нито топълят тревожен поглед на младата му жена, нито протегнатите детски ръчички. За майката на неговите деца остават само огорчения, обиди и скандали. Въпреки това той с безпоздно безочие измолва пари от родителите на жена си, за да си купи лека кола. Градът му става тесен. И зеленият „Москвич“ № 33—30 често лети към Велико Търново, Русе, Силистра, Свищов. Местото на жена му в колата е заето от друга. Впрочем се сменят. Съквартирантите правят всички усилия да върнат в релсите живота на семейството. Може би изправен пред десетки чести очи, Нешев ще види чрез тях надолжително, по което е тръгнал. Но другарите съд не може да завърже скъсаната нишка. Разводът е само формално потвърждение на разпада на семейството. Но съдът слага ръ-

ка на леката кола, като го осъжда да заплати около 1300 лева на жена си и да внесе по 35 лева на месец за издръжка на децата си.

Справедливата присъда го притиска. Удръжките поглъщат заплатата му и ръцете му са вързани. Това го накарва да заеме на заем от частни лица и взаимомомагелната каса и да внесе дължимото за колата. И парите все още не му стигат. Нали разходките трябва да се заплатят. Започва да му се натрапва мисълта да бръкне в държавния джоб. За това възможности колкото щеш. Той е ръководител на електрически цех при Градския промкомбинат, извършва услуги из различни населени места. На него е възложено да отчита работата. И Нешев прави съдоносна крачка. В сведенията за извършената работа в обектите той вписва и неизвършена такава, с което завишава възнаградението. Във ведомостите му фигурират имена на работници, които въобще не работят в предприятието, подписвал се и вземал парите. Някои от хората са извършвали друга работа на обекта, за което им е начислено възнаградение. Нешев отчита, че уж са правили и никакви инсталации, кара работниците да

се подписват и да му дават парите, като им казва, че това са някакви „държавни пари“. Той имал в запас и други холове. Изписвал материали за извършена работа в повече, създавал излизания от невложени материали, които употребявал за други обекти и за частни услуги, а парите присвоявал. Изписвал материали, като електромери, които също така не влагал, а използвал за лични нужди или продал. Не отчитал взети пари от клиентите. В други случаи издавал документи от непрошурован (фиктивен) кочан само за пред клиента, с което също се облагодетелствувал. И след всичко това у него беше намерено и незаконно притежавано оръжие.

Делото на Нешев се гледа в промкомбината пред другарите и колегите му, които заклеймяха извършеното от него престъпление. Петте години в затвора може би ще съблътят заспала съвест на Нешев.

Другарите Георгиев и Рачев работят така, че хората да се отърсят от черните мисли и дела. Затова и не угасва светлината на прозорците в стаята им, за да дойде по-скоро този празник на човешкото достойнство.

Недялка КОСТОВА